

Zoznam prekročených ukazovateľov:	Limit	Druh limitu	Pôvod	Možné negatívne účinky na zdravie pri príjme vody s prekročenými limitnými hodnotami	Poznámka
1,2-dichlóretán	3,0 µg/l	NMH	1,2-dichlóretán sa používa hlavne ako medziprodukt pri výrobe vinylchloridu a iných chemikálií a v menšej miere ako rozpúšťadlo. Používal sa ako lapač tetraetylova v benzíne. Do povrchových vôd sa môže dostať prostredníctvom odpadových vôd z priemyselných odvetví, ktoré látku vyrábajú alebo používajú. Môže sa tiež dostať do podzemnej vody, kde môže pretrvávajúť po dlhú dobu. Nachádza sa v mestskom ovzduší.	IARC zaradila 1,2-dichlóretán do skupiny 2B (možný ľudský karcinogén) - spôsobuje štatisticky významné zvýšenie množstva typov nádorov u laboratórnych zvierat, vrátane relatívne zriedkavého hemangiosarkómu a je potenciálne genotoxický. Toxicita 1,2-dichlóretánu u orálne exponovaných zvierat sa prejavuje negatívnym vplyvom na imunitný systém, môže spôsobiť poškodenie centrálného nervového systému, pečene a obličiek.	
2-hydroxypropazín	0,1 µg/l	NMH	Metabolit herbicidu propazín (triazínový pesticíd), ktorý je v Európskej únii zakázaný od roku 2002.	Napriek nedostatku dát ohľadom toxicity pre človeka, 2-hydroxypropazín je považovaný za potenciálne karcinogénny, taktiež sa spája s neurotoxicitou, vývojovou toxicitou a endokrinnou disrupciou.	
Antimón	10,0 µg/l	NMH	Antimón je prirodzene sa vyskytujúci ťažký kov a do vody sa dostáva prirodzeným zvetrávaním pôdy. Vyššie koncentrácie antimónu a arzénu v povrchových a v podzemných vodách sa prirodzene môžu nachádzať v oblastiach s výskytom rudných formácií a asociácií v horninovom prostredí. Na Slovensku sa antimón vyskytuje v zdrojoch vody v Malých Karpatoch, Nízkych Tatrách a v Spišsko-gemerskom rudohorí, čoho dôsledkom sú aj zistené nadlimitné množstvá v oblasti CHVO Nízke Tatry. Zvýšené koncentrácie antimónu spolu s arzénom v pôde, riečnych sedimentoch a vo vode na niektorých lokalitách môžu byť dôsledkom antropogénnej činnosti počas ťažby rúd, ich úpravy a z pozostatkov ťažby vo forme odkalísk a výtokov z opustených banských štôlní, ale aj uvoľňovaním do prostredia v blízkosti skládok odpadu, spaľovní odpadu alebo priemyselných odvetví, ktoré spracúvajú antimónové rudy.	Antimón je toxický ťažký kov, ktorý sa svojimi účinkami prirovnáva k arzénu a k olovu. Pri akútnej expozícii z pitnej vody (vysokými koncentraciami) môže spôsobiť problémy s trávením (bolesť žalúdka, zvracanie, hnačka). Pri dlhodobom príjme predstavuje riziko vzhľadom na jeho možné chronické pôsobenie na pečeň, obličky a kardiovaskulárny systém, pričom zlúčeniny trojmocného antimónu sú toxickejšie ako zlúčeniny päťmocného antimónu.	
Arzén	10,0 µg/l	NMH	Arzén je prirodzene sa vyskytujúci ťažký kov a do vody sa dostáva rozpúšťaním minerálov z rúd. Jeho zvýšené koncentrácie však väčšinou úzko súvisia s priemyselnou alebo poľnohospodárskou činnosťou alebo s výskytom environmentálnych záťaží.	Akútna intoxikácia arzénom bola zaznamenaná pri expozícii pitnou vodou obsahujúcou vysoké koncentrácie (1,2 – 21 mg/l), čo v bežných podmienkach nie je reálne. Akútna expozícia vysokým dávkam môže spôsobiť nevoľnosť, zvracanie, hnačky, kardiovaskulárne účinky a encefalopatiu. Dlhodobý príjem aj malých množstiev má negatívny účinok na pokožku (vznik dermálnych lézií ako hyperpigmentácia a hyperkeratóza). Dlhodobá expozícia vysokým koncentraciám arzénu z pitnej vody zvyšuje riziko vzniku rakoviny kože, močového mechúra a obličiek a má negatívny vplyv na kardiovaskulárny systém (hypertenzia a iné kardiovaskulárne ochorenia).	
Atrazín	0,1 µg/l	NMH	Atrazín je pesticíd, ktorý patrí do skupiny substituovaných triazínov. Jeho používanie bolo zastavené v krajinách Európskej únie v roku 2005, doteraz sa ešte stále aplikuje v niektorých krajinách mimo Európskej únie. Atrazín je perzistentný v životnom prostredí, to znamená, že v prostredí je jeho degradácia veľmi pomalá a je možné ho namerať aj keď sa už v daných lokalitách nepoužíva. Z tohto dôvodu patrí medzi významné kontaminanty pitných vôd. Atrazín sa používal predovšetkým v poľnohospodárstve na kontrolu trávnatých a širokolistých burín pri pestovaní kukurice, ciroku a cukrovej trstiny, minoritne pri pestovaní zeleniny, obilnín, viniča, ovocných stromov a citrusov. Používal sa tiež ako neselektívny herbicíd na neobrábaných priemyselných pozemkoch a na neosiatych poliach (úhoroch).	Atrazín narušuje endokrinný systém a môže ovplyvňovať vývoj, správanie a reprodukčný systém. Štúdie navyše spájajú jeho prítomnosť v pitnej vode s endokrinnou disrupciou a vývojovými vadami. V súčasnosti sa tiež diskutuje o potenciálnej karcinogenite atrazínu. IARC na základe nedostatočných dôkazov u ľudí a dostatočných dôkazov u pokusných zvierat rozhodla, že ho zatiaľ nie je možné klasifikovať ako karcinogén u ľudí.	
Benzén	1 µg /l	NMH	Benzén sa používa hlavne pri výrobe iných organických chemikálií. Nachádza sa v benzíne a emisie z vozidiel predstavujú hlavný zdroj benzénu v životnom prostredí. Benzén sa môže dostať do vody priemyselnými odpadovými vodami a zo znečisteného ovzdušia.	Podľa IARC je benzén karcinogénom skupiny 1 (látkou s dostatočne dokázanou karcinogenitou pre človeka) a môže mať aj mutagénne účinky (poškodenie DNA). Z toxikologického hľadiska je závažný najmä pre účinky na kostnú dreň (leukémia, aplastická anémia). Dlhodobá expozícia benzénu vedie u človeka a zvierat k zníženiu počtu červených krviniek, čo môže viesť až k anémii alebo leukémii. Benzén zvyšuje krvácanosť a oslabuje imunitný systém človeka. Chronická otrava vyvoláva poškodenie pečene, obličiek a úbytok bielych krviniek. Akútne vystavenie ľudí vysokým koncentraciám benzénu postihuje predovšetkým centrálny nervový systém. Pri požití extrémne vysokých, hoci aj jednorazových dávok benzénu, môže nastať smrť.	
Benzo(a)pyrén	0,010 µg/l	NMH	Benzo(a)pyrén je produkt nedokonalého spaľovania biomasy a je prirodzenou súčasťou životného prostredia. Vo významnej miere však vzniká antropogénnou činnosťou ako vedľajší produkt viacerých priemyselných procesov. Nachádza sa predovšetkým v benzínových a naftových výfukových plynách, tabakovom dyme, uhoľnom dechte, ropnom asfalte, sadzovom dyme, v niektorých potravinách, a to najmä v grilovanom mäse a v údeninách. Významným zdrojom expozície človeka môže byť grilovanie potravín na drevenom uhlí. Ľahko preniká do pôdy a kontaminuje vody. V povrchových vodách rýchlo sedimentuje, rozkladá sa vplyvom slnečného svetla ale aj mikrobiálnej činnosti. Prítomnosť významných koncentrácií benzo(a)pyrénu v pitnej vode v neprítomnosti veľmi vysokých koncentrácií fluoranténu naznačuje prítomnosť častíc uhoľného dechtu, ktoré môžu vzniknúť v dôsledku vážneho poškodenia výsteliek potrubí z uhoľného dechtu.	Benzo[a]pyren je ľudský karcinogén (kategória 1). Krátkodobá expozícia môže mať za následok poškodenie červených krviniek vedúce k anémii, zníženie funkcie imunitného systému organizmu. Pri dlhodobom príjme má karcinogénne účinky (prevažne v tráviacom trakte a pečeni), môže ohroziť zdravý vývoj plodu a reprodukčný systém.	

Desetylatrazín	0,1 µg/l	NMH	Desetylatrazín je relevantný metabolit pesticídu atrazínu. Desetylatrazín vzniká degradáciou atrazínu v životnom prostredí.	Toxicita a spôsob účinku desetylatrazínu je podobný ako pri atrazíne. Desetylatrazín narúša neuroendokrinný systém. Prejavuje sa tiež negatívnym vplyvom na vývoj organizmu, reprodukčný a hormonálny systém, môže spôsobiť poškodenie srdca, pečene a obličiek.	
Desmedifám	0,1 µg/l	NMH	Selektívny herbicíd, ktorý bol používaný najmä pri cukrovej repe. Jeho autorizácia na používanie v Európskej únii nebola v roku 2019 obnovená a teda jeho použitie v EU je zakázané.	Desmedifám v koncentráciách, v ktorých sa vyskytuje v pitnej vode pravdepodobne nepredstavuje akútne alebo chronické riziko ohrozenia ľudského zdravia. Vo všeobecnosti je Desmedifám podozrivý z negatívnych účinkov na reprodukčné zdravie, endokrinný systém a vývojové procesy.	
Dimetachlór ESA	0,1 µg/l	NMH	Metabolit herbicídu dimetachlór (chlóracetamidový herbicíd).	Dimetachlór ESA je charakteristický nízkou toxicitou. Avšak môže pôsobiť dráždivo pri styku s kožou alebo očami.	
Dusičnany a dusitany	50,0 mg/l 0,50 mg/l	NMH NMH	Dusičnany bývajú v malých množstvách prirodzenou súčasťou vôd, avšak ich zvýšené hodnoty spolu s dusitanmi indikujú nadmerné alebo nesprávne používanie hnojív a úniky fekálneho znečistenia z odpadových vôd.	Toxické účinky u človeka sú najmä v dôsledku redukcie dusičnanov na toxickejšie dusitany priamo v tráviacom systéme a následnou tvorbou methemoglobínu. Voda so zvýšenými hodnotami dusičnanov a najmä dusitanov nie je vhodná na prípravu stravy tehotných a dojčiacich žien, a je obzvlášť nebezpečná na prípravu umelej výživy dojčiat do veku 3 mesiacov, u ktorých hrozí vysoké riziko premeny krvného farbiva hemoglobínu na methemoglobín, ktorého schopnosť prenášať kyslík je obmedzená. Hrozí riziko dusičnanovej alimentárnej methemoglobínémie, kedy sa v prvej fáze prejaví nedostatok kyslíka modraním kože a pier, pri vážnejších stavoch skutočným dusením a poškodením funkcií mozgu až zlyhaním základných životných funkcií. V žalúdku môžu dusitany reagovať s aminmi a inými dusíkatými látkami v požívatinách za vzniku N-nitrózo zlúčenín, ktoré sú karcinogénne.	
Etofumezát	0,1 µg/l	NMH	Herbicíd proti burinám v repe a trávnikoch.	Etofumesát je charakteristický nízkou toxicitou a v environmentálne relevantných koncentráciách pravdepodobne nepredstavuje významné zdravotné riziko. Niektoré štúdie však naznačujú jeho potenciálnu vývojovú toxicitu či hepatotoxicitu.	
Fenmedifam	0,1 µg/l	NMH	Herbicíd, často v kombinácii s desmedifámom pri cukrovej repe. Fenmedifam nie je autorizovaný v Európskej únii.	Fenmedifam je podozrivý z neurotoxicity, ktorá môže pri akútnej vysokej expozícii spôsobovať nevoľnosť, bolesť hlavy, vracanie alebo preháňanie. Dlhodobá expozícia bola v štúdiách spájaná s poškodzovaním krvotvorby a potentálnou karcinogenitou, avšak zatiaľ neexistuje dostatok dát na potvrdenie týchto účinkov.	
Fenoxyoctové kyseliny (MCP)	0,1 µg/l	NMH	Herbicídy proti jedno- a dvojkličnolistovým burinám.	Pri akútnej expozícii vysokým koncentráciám môžu spôsobovať podráždenie tráviaceho traktu, bolesti hlavy, nevoľnosť a či poškodenie pečene. U zvierat bola dlhodobá expozícia spojená s poklesom telesnej hmotnosti a zmenami vo funkcii pečene, obličiek, sleziny a brzlíka.	
Gama-hexachlórkyklohexán (Lindan)	0,1 µg/l	NMH	Lindan (γ-hexachlórkyklohexán) je chlórorganický insekticíd, ktorý patrí do skupiny perzistentných organických polutantov. V minulosti sa lindan používal na ochranu koreňov, listov a osiva bežných kultúrnych plodín, ale aj na ošetrovanie vlny a bavlny proti parazitom. Používanie lindanu bolo u nás zakázané v roku 1987. V rámci Európskej únie platí zákaz jeho výroby, uvedenia na trh a používania od roku 2004. V niektorých krajinách sa však tento insekticíd stále vyrába. V dôsledku svojej perzistencie (nízkej environmentálnej degradácie) pretrváva Lindan v životnom prostredí až do dnešných dní a je považovaný za významný kontaminant pitných vôd.	Lindan dráždi oči a kožu, zasahuje centrálnu nervovú sústavu, poškodzuje hormonálny a imunitný systém, pečeň i obličky (môže sa akumulovať v ľudských tukových tkanivách). Dlhodobé vystavenie lindanu sa prejavuje cirhózou pečene alebo chronickou hepatitídou. IARC ho klasifikovala ako možný karcinogén pre človeka (skupina 2B). Lindan vykazuje aj genotoxické účinky a patrí do skupiny endokrinných disruptorov. Nižšia koncentrácia lindanu spôsobuje bolesti hlavy, podráždenie slizníc, celkové ochabnutie svalov, vracanie a kŕče. Hoci k významným zdrojom v niektorých oblastiach patrí pitná voda, najviac sa na jeho celkovom príjme podieľa potrava (najmä konzumácia cereálií, červeného mäsa a paradajok).	
Glyfosát	0,1 µg/l	NMH	Glyfosát je širokospektrálny systémový herbicíd, ktorý sa používa na ničenie buriny, najmä jednoročných širokolistých burín a tráv, ktoré konkurujú poľnohospodárskym plodinám. Najčastejšie sa tento herbicíd používa na listové rastliny, odkiaľ sa premiestňuje do rastových bodov. Uplatnenie má v poľnohospodárstve, lesníctve, údržbe mestskej zelene ako i aj u malých záhradkárov. Glyfosát je jedným z najpoužívanejších a najrozsiahljších študovaných pesticídov na svete. Glyfosát je v súčasnosti schválený ako účinná látka v EÚ do 15. decembra 2033 a jeho používanie podlieha určitým podmienkam a obmedzeniam.	Za podmienok schválenia a dodržiavania správnej poľnohospodárskej praxe by glyfosát nemal byť škodlivý pre ľudské zdravie. Európska chemická agentúra (ECHA) prijala 30. mája 2023 stanovisko ku klasifikácii a označovaniu glyfosátu, ktoré potvrdilo, že glyfosát sa nemá klasifikovať ako karcinogénny (ani mutagénny alebo toxický pre reprodukciu). Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) tiež potvrdil, že glyfosát nie je endokrinný disruptor. Veľmi vysoké koncentrácie glyfosátu však môžu potencionálne mať vývojové, reprodukčné či neurologické účinky (na základe experimentálnych štúdií so zvieratami).	
Klopyralid	0,1 µg/l	NMH	Selektívny herbicíd používaný v obilninách a krmovinách.	Klopyralid v pitnej vode potenciálne predstavuje riziko zdravia len pri prekročení určitých koncentrácií, ktoré však väčšinou nie sú dosahované v reálnych podmienkach. Hlavné riziká súvisia s jeho toxickými účinkami, ktoré zahŕňajú možné poškodenie tráviaceho traktu, nervového systému a hormonálnych porúch pri vyšších koncentráciách.	
Kyselina 4-(4-chlór-2-metylfenoxy)butánová (MCPB)	0,1 µg/l	NMH	Herbicíd na strukoviny a repu.	Medzi hlavné zdravotné riziká patrí podráždenie pokožky, očí a slizníc horných dýchacích ciest. Pri akútnej expozícii sa môžu objaviť príznaky ako bolesť hlavy, nevoľnosť, vracanie, kŕče, mdloby či bezvedomie. Dlhodobá expozícia MCPB bola vo zvieracích testoch spojená s poškodením pečene, obličiek, sleziny a brzlíka, znížením hmotnosti a možným zvýšením výskytu rakoviny mäkkých tkanív a pľúc.	

Nikel	20,0 µg/l	NMH	Nikel je prirodzene sa vyskytujúci prvok, ktorý sa používa najmä pri výrobe nehrdzavejúcej ocele a zliatin niklu. Dominantným zdrojom niklu u nefajčiarskej populácie a u populácie, ktorá nie je niklu vystavená v rámci výkonu povolania, sú predovšetkým potraviny. Voda je vo všeobecnosti nepodstatným zdrojom niklu, prispieva však k celkovému dennému perorálnemu príjmu. Príspevok niklu z vody však môže byť významný tam, kde sa nikel uvoľňuje zo zliatin kovov, ktoré sú v kontakte s pitnou vodou, ako sú armatúry vrátane vodovodných kohútikov, alebo v dôsledku antropogénnej kontaminácie (metalurgia, spaľovanie fosílnych palív, odpadové vody) alebo mobilizácie z prírodných geologických ložísk.	V súlade so závermi vydanými IARC ² sú inhalované zlúčeniny niklu pre ľudí karcinogénne (skupina 1) a kovový nikel je možné považovať za pravdepodobne karcinogénny (skupina 2B). Nexistuje však dostatok dôkazov o karcinogénnom riziku z orálneho vystavenia niklu. V jednej experimentálnej štúdii bola zistená u potkanov reprodukčná a vývojová toxicita. Akútna orálna expozícia niklu bola asociovaná s tráviacimi problémami, kašľom a bolesťou hlavy. Vystavenie niklu cez pokožku alebo vdýchnutím môže viesť k senzibilizácii na nikel.	
Olovo	10,0 µg/l	NMH	Olovo je prirodzene sa vyskytujúci ťažký kov, ktorý sa zriedka nachádza v elementárnej podobe. V životnom prostredí je rozptýlený predovšetkým v dôsledku antropogénnej činnosti (priemyselná výroba, ťažba, skládka odpadov). Ku kontaminácii vodných zdrojov tak dochádza najmä pri úniku olova z priemyselných odpadových vôd. Ku kontaminácií pitnej vody môže dochádzať aj v dôsledku korózie olovených potrubí a uvlňovania olova priamo do pitnej vody.	Olovo sa po vstupe do organizmu kumuluje, najmä v kostiach, pečeni a obličkách a vylučuje sa len obtiažne. Chronický príjem i v nízkych dávkach môže viesť k poškodeniu vyvíjajúcich sa nervových tkanív, čo sa u detí prejavuje zhoršením kognitívnych funkcií, poruchami koncentrácie a správania. Okrem detí je expozícia olovom obzvlášť nebezpečná aj pre tehotné ženy, nakoľko olovo prestupuje z krvi matky do krvi plodu a aj do materského mlieka. Olovo má vplyv na prenatálny vývoj (nižšia pôrodná hmotnosť, predčasné narodenie dieťaťa). Účinky stredne dlhej a dlhodobej expozície u dospelých sa prejavujú negatívnymi vplyvmi na kardiovaskulárny systém (hypertenzia, periférne cievne ochorenia a ochorenia srdca), poškodením funkcií obličiek, a neurotoxickými vplyvmi spôsobujúcimi intelektuálne poruchy a poruchy správania.	
Ortuť	1,0 µg/l	NMH	Ortuť je prirodzene vyskytujúci sa prvok a môže byť uvoľňovaná z hornín či sedimentov. V minulosti bola ortuť súčasťou pesticídov a často sa využívala v priemyselnej výrobe. Kontamináciu spôsobili priemyselné odpady, emisie či poľnohospodárstvo. Dnes sa v prostredí vyskytuje skôr ako znečistenie.	Ortuť je vysoko toxická a miera jej toxicity závisí od prítomných foriem/zlúčenín. Metylortuť je karcinogénna a neurotoxická. Chronická expozícia môže viesť k poškodeniu obličiek, pečene i nervového systému. Ortuť sa môže vstrebávať tráviacim traktom.	
Pesticídy spolu	0,5 µg/l	NMH	Súhrnné meranie všetkých pesticídov v pitnej vode.	Kombinované pôsobenie pesticídov môže zvýšiť toxicitu aj pri nízkych koncentráciách.	
Polycyklické aromatické uhľovodíky	0,10 µg/l	NMH	Polycyklické aromatické uhľovodíky sú prirodzenou súčasťou životného prostredia. Vznikajú pri nedokonalom spaľovaní akýchkoľvek materiálov obsahujúcich uhlík. Ich prítomnosť možno očakávať všade tam, kde sa nachádzajú vysokoteplotné ropné či uhoľné produkty (dechty, asfalty). Ich zdrojom môže byť aj výroba hliníka. Významnými zdrojmi znečistenia sú aj spaľovacie motory dopravných prostriedkov alebo individuálne vykurovanie. Vo vnútornom prostredí môžu byť významným zdrojom cigaretový dym, sviečky a vonné tyčinky, tepelná úprava potravín (napr. grilovanie) alebo otvorené krby/pece. Polycyklické aromatické uhľovodíky sú veľmi málo rozpustné vo vode a niektoré sú perzistentné (veľmi pomalá degradácia v životnom prostredí).	Polycyklické aromatické uhľovodíky predstavujú skupinu látok s rôznymi toxickými vlastnosťami, niektoré môžu mať karcinogénne účinky, narúšajú kardiiovaskulárny systém (ateroskleróza, hypertenzia) či ohroziť zdravý vývoj plodu. Limitná hodnota predstavuje súčet koncentrácií PAU: benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén (klasifikovaný ako POPs), benzo(g,h,i)perylén, indeno(1,2,3-c,d)pyrén (klasifikovaný ako POPs).	
Prochloraz	0,1 µg/l	NMH	Fungicíd používaný v obilninách a ovocí. Jeho použitie už nie je v Európskej únii autorizované.	Tento pesticíd môže mať pri zvýšenej expozícii negatívne účinky na reprodukčný systém vrátane zníženia plodnosti a poškodenia reprodukčných orgánov. Ďalej je potenciálne toxický pre pečeň a môže vyvolávať poškodenie imunitného systému.	
Simazín	0,1 µg/l	NMH	Neselektívny triazinový herbicíd, podobný atrazínu (v EÚ zakázaný).	Pri expozícii môžu vzniknúť kožné vyrážky a dermatitídy, a triazinové herbicidy ako simazín môžu narušovať energetický metabolizmus, čo sa prejavuje problémami s chôdzou, trasom, kŕčmi, paralýzou či spomaleným dýchaním. Pri dlhodobej expozícii na zvieratách sa zaznamenali poškodenia obličiek a zníženie telesnej hmotnosti.	
S-metolachlór	0,1 µg/l	NMH	S-metolachlór je jeden z izomérov metolachlóru a herbicíd, ktorý sa používa v poľnohospodárstve na ničenie trávy a širokolistej buriny v porastoch kukuriceň, hrachu, bôbu, slnečnice, šošovice, sóje, cukrovej a kŕmnej repy, repky ozimnej, zemiakov. Použitie prípravkov na ochranu rastlín s účinnou látkou S-metolachlór bolo v Slovenskej republike povolené do 23. júla 2024.	Na základe záverov z hodnotenia rizika vykonaného Európskym úradom pre bezpečnosť potravín (EFSA) z roku 2023, S-metolachlór vykazuje nízku akútnu toxicitu a nevykazuje genotoxické účinky u ľudí; boli však zaznamenané niektoré potenciálne nepriaznivé účinky na imunitný systém. Nakoľko v epidemiologických údajoch boli pozorované určité dôkazy o súvislosti medzi expozíciou S-metolachlórom a zvýšeným výskytom nádorov pečene u ľudí, bol Výborom pre hodnotenie rizík klasifikovaný ako karcinogén 2 (podozrenie, že spôsobuje rakovinu).	
Suma PCE (tetrachlórétén) a TCE (trichlórétén)	10,0 µg/l	NMH	Tetrachlórétén a trichlórétén nie sú prirodzenou súčasťou životného prostredia. Používajú sa pri výrobe chemikálií. Ako dôsledok znečistenia životného prostredia sa v stopových množstvách nachádzajú vo vode, vodných organizmoch, potravinách i v ľudských tkanivách. Do pitnej vody sa môžu uvoľňovať aj z plastových komponentov starých rozvodných sietí. Ich prítomnosť úzko súvisí s umiestnením skládky nebezpečného odpadu alebo zariadenia, kde sa používajú alebo používali. K expozícii môže dôjsť v oblastiach spaľovní alebo cementárskych pecí. Tetrachlórétén môže v anaerobnom prostredí podzemných vôd degradovať na toxické zlúčeniny, vrátane vinylchloridu.	IARC zaradila tetrachlórétén do skupiny 2A (pravdepodobne karcinogénny pre ľudí). Náhlý príjem vysokého množstva týchto dvoch látok môže spôsobiť poškodenie myokardu, zníženie krvného tlaku, slabosť, únavu, závraty až bezvedomie. Pri expozícii nižším množstvám boli zistené negatívne účinky na centrálny nervový systém, pečeň a obličky.	
terbumetón-desetyl	0,1 µg/l	NMH	Metabolit herbicídu terbumetón (triazinový herbicíd, zakázaný v EU).	Potenciálne negatívne účinky látky terbumetón-desetyl, metabolitu herbicídu terbumetónu, v pitnej vode zahŕňajú pri dlhodobej expozícii toxické vplyvy na pečeň a obličky, možnosť endokrinného narušenia, podráždenie pokožky a slizníc pri vyšších koncentráciách a potenciálne poškodenie tráviaceho a nervového systému.	

Vinylchlorid	0,50 µg/l	NMH	Nie je prirodzenou súčasťou životného prostredia. Jeho prítomnosť v podzemnej vode a v ovzduší môže byť spôsobená uvoľňovaním do prostredia počas výroby a použitia (výroba plastov, PVC, priemyselný odpad), ale aj v dôsledku degradácie chlórovaných rozpúšťadiel trichlórétán a tetrachlórétán.	Vinylchlorid má karcinogénne účinky a riziko vzniku rakoviny pečene má najmä pri dlhodobom vdychovaní. Dlhodobá expozícia vinylchloridu vdychovaním je asociovaná s poškodením pečene a so zvýšeným rizikom vzniku rakoviny pečene a vývojovou toxicitou. Z pitnej vody sa neočakáva významná expozícia ľudí vinylchloridom. Akútna inhalácia látky vo veľkých množstvách môže spôsobiť bolesti hlavy, závraty, ospalosť a stratu vedomia.	
Escherichia coli	0 KTJ/100 ml	NMH	<i>Escherichia coli</i> sú hlavným a spoľahlivým indikátorom fekálneho znečistenia, nakoľko ich pôvod je výlučne črevného živočíšneho alebo ľudského pôvodu a vyskytujú sa vo výkaloch. Vo vode a vlhkom prostredí môžu prežiť niekoľko týždňov.	Patogénne kmene (nie všetky kmene baktérií sú patogénne) spôsobujú infekčné črevné ochorenia, ktoré sa prejavujú hnačkami, zvracaním a akútnymi zápalmi tráviaceho traktu. Enterohemoragické kmene produkujú toxíny, ktoré spôsobujú poškodenie obličiek a hemolyticko-uremický syndróm, ktorý môže byť smrteľný.	
Enterokoky	0 KTJ/100 ml	NMH	Enterokoky sa nachádzajú vo vode najmä v dôsledku čerstvého fekálneho znečistenia (mimo črevný trakt rýchlo hynú).	Spôsobujú brušné a močové infekcie. U starších ľudí môžu vyvolávať zápaly srdcového svalu. Osobitné riziko predstavujú pre dlhodobo hospitalizovaných pacientov. Vyznačujú sa rezistenciou na niektoré antibiotiká.	